B7

Opłacono gotówką.

Nr. 30. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 28. lipca 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 maja 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 448) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 ust. 1) otrzymuje następujące brzmienie:

„Do opłaty przesyłek urzędowych, a to listów i kartek, używane będą znaczki pocztowe, wprowadzone rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 maja 1933 r. o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 370, a mianowicie:

A) do opłaty listów o wadze do 500 g i kartek:

a) zwykłych — 1 znaczek fioletowy,

b) poleconych — 1 znaczek ciemno-oranżowy,

c) zwykłych za zwrotnem poświadczeniem odbioru — 2 znaczki fioletowe,

d) zwykłych za dowodem doręczenia (nadawanych na obszarne województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego) — 2 znaczki fioletowe,

e) poleconych za zwrotnem poświadczeniem odbioru — 1 znaczek ciemno-oranżowy i 1 znaczek fioletowy,

B) do opłaty listów o wadze ponad 500 g — znaczki, wskazane w punkcie A), zależnie od rodzaju listu, a ponadto za każde dalsze rozpoczęte 500 g wagi — 1 znaczek fioletowy".

2) W § 5 ustęp 1 uzupełnia się następującem zdaniem: „Jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, władza nadająca może na jej zewnętrznej stronie umieścić napis: „Termin dnia . . . . ".

3) § 12 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przesyłki, omówione w rozdz. I dopuszczone są w obrocie wewnętrznym i w obrocie z polskim urzędem pocztowym Gdańsk 1. Przesyłki, omówione w § 1 ust. 1) pkt. A) lit. a), b) i pkt. B) oraz w § 7 są dopuszczone również i w obrocie z W. M. Gdańskiem".

4) w § 14 w wierszu trzecim liczbę „500" zastępuje się liczbą „2.000".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Spraw Wewnętrznych:
Bronisław Pieracki

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. z dnia 13. 6. 1934 nr. 48).

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 czerwca 1934 r.

o wycofaniu z obiegu pięciozłotowych monet srebrnych.

Na podstawie art. 4, 19, 20 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz 855) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 668) zarządzam co następuje:

§ 1. Pięciozłotowe monety srebrne, emitowane na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855)

według wzorów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 657) i rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 634), tracą moc prawnego środka płatniczego z dniem 30 września 1934 r.

Poczynając od dnia 1 października 1934 r. do dnia 30 września 1936 r. monety powyższe będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu wszelkich należności w kasach urzędów skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego. Po dniu 30 września 1936 r. obowiązek wymiany tych monet ustaje.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 52 z dnia 22. 6. 1934 r.)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 2 czerwca 1934 r.

o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622 zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas ochronny dla:

dzików od 1 marca do 30 czerwca,

żbików od 1 lutego do 30 września,

kun leśnych (tumaków) od 1 lutego do 31 października,

norek od 1 lutego do 31 grudnia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1935 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 52 z dnia 22. 6. 1934 r.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 2 czerwca 1934 r.

o rozszerzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas ochronny ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem, rozszerza się tak, iż obejmuje on:

dla sarn - kozłów w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 16 października do 31 maja, w województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem okres od 1 lutego do 31 maja, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 maja.

dla zajęcy - szaraków w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 1 stycznia do 15 października, w województwach: wileńskiem, nowogródzkiem i poleskiem okres od 1 lutego do 31 października, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 października,

dla bażantów - kogutów okres od 1 lutego do 15 października,

dla dzikich kaczorów okres od 1 czerwca do 15 lipca,

dla dzikich kaczek (samic i młodych) oraz innego ptactwa wodnego i błotnego okres od 1 stycznia do 15 lipca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1934 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1935 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 52 z dnia 22. 6. 1934 r.)

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Pojęcie „szkody" (art. 62 § 2 K. K.).

Pojęciem „szkody", użytem w § 2 art. 62 K. K., wobec nie określenia granic w cyt. artykule, należy objąć „szkodę" w rozumieniu prawa cywilnego, które w art. 1382 K. C. rozumie nietylko uszczerbek materjalny, lecz wszelką krzywdę istotną, zrządzoną pokrzywdzonemu. Ze stanowiska art 62 § 2 K. K. jest obojętne, na jakim tytule prawa cywilnego opiera się dobro prawne, które uległo bezprawnemu zamachowi. Sposób wynagrodzenia szkody (wybór ekwiwalentu, wymiar i t. d.) jest pozostawiony do uznania sądu karnego (Orzecz. z 28 III 34 Nr 1 K. 160/34).

Zniewaga i napaść na urzędnika (art. 132 i 133 K. K.)

Z literalnego brzmienia art 132 i 133 K. K wyraźnie wynika, iż w wypadku napaści czynnej (art. 133 K. K.) na urzędnika lub osobę do pomocy urzędnikowi przybraną poza czasem wykonywania przez nich czynności służbowych, wymagane jest ustalenie związku przyczynowego tej treści, że fakt spełnienia czynności służbowej musi być motywem do napaści, natomiast w odniesieniu do zniewagi lub napaści popełnionych podczas pełnienia czynności służbowej związek ten może nie istnieć i ustalenie jego jest zbędne (np. zniewaga lub napaść na tle osobistych stosunków bez związku z czynnościami służbowemi (Orzecz. z 15 III 34 Nr. 2 K. 119/34).

Pojęcie zorganizowanego pochodu a zbiegowiska (art. 163 K. K.)

Pojęcie zorganizowanego pochodu ku spełnieniu czynów karalnych nie wyłącza cech zbiegowiska, jeżeli do takiego pochodu przyłączają się postronni lub przyłączyć się mogą osoby, których przyłączenie się ma charakter przeważnie przedmiotowo przypadkowy, acz wywołany już istniejącem zorganizowanem jądrem zbiorowiska, narasta-

jącego w miarę nowo-przyłączających się (Orzecz. z 13 IV 34 Nr. 3 K. 1299/33).

Zbiegowisko w związku z zebraniem (art. 164 K. K.).

Uczestnika zbiegowiska nie uwalnia od odpowiedzialności według art. 163 K. K. fakt, że przed wytworzeniem się zbiegowiska o znamionach tego artykułu istniało zebranie o znamionach art. 164 K. K., gdy to zebranie, do którego tenże uczestnik należał, w pochodzie ku swym celom wywołało zbiegowisko karalne (Orzecz. z 13 IV 34 Nr. 3 K. 1299/33)

Wywołanie katastrofy art. 215 § 2 K. K.

Dla skazania z art. 215 § 2 K. K. wystarcza sama możliwość wywołania katastrofy (Orzecz. z 17 I 34 Nr. 1K 929/33).

Prawo posiadacza a samowola (art. 251 K. K.).

W myśl zasady, iż prawo broni posiadacza — zmuszenie przemocą lub groźbą bezprawną do znoszenia czegoś, co godzi w prawo posiadania pokrzywdzonego, stanowi przestępstwo z art. 251 K. K. chociażby nawet do danej rzeczy sprawca „samowoli karalnej" z innego tytułu słuszne rościł pretensje (Orzecz. z 22 III 34 Nr. 1 K. 37/34).

Przekroczenie granic rybołówstwa lub polowania (art. 270 K. K.).

Z mocy art. 270 K. K. mogą być skazane nietylko osoby, które nie posiadają wcale prawa rybołówstwa lub polowania, lecz także te osoby, które, aczkolwiek mają prawa takie, lecz częściowe, z ograniczonym w jakikolwiek bądź sposób zakresem. Np. posiadający prawo łowienia ryb sposobem „brodzenia", w razie łowienia z łódki (szerszy zakres) może być skazany z art. 270 K. K. (Orzecz. z 22 III 54 Nr. 1 K. 37/34).

Zarzuty formalne postępowania władz karno-administracyjnych (punkt b art. 516 K. P. K.).

Zarzuty uchybień formalnych w uprzedniem postępowaniu karnem przed władzą administracyjną ulegają rozpoznaniu w postępowaniu sądowem tylko i wyłącznie w zakresie przekroczenia granic kompetencyjnych, t. j. braku prawa do wydania danego orzeczenia przez władze administracyjne, ze względu na obrazę art. 516 p. b K. P. K. (Orzecz. z 27 III 34 Nr. 3 K. 196/34).

Art. 102 ustawy o obow. służby wojskowej (Dz. U. poz. 299 z 1933) — wyjazd zagranicę.

Do istoty przestępstwa z art. 102 ustawy z dn. 23 V 24 (znoweliz. Dz. U. poz. 299 z 1933) nie jest wymagane, by sprawca już w chwili wyjazdu zagranicę podlegał obowiązkowi stawienia się do poboru, wystarcza zatem, by sprawca był świadom tego, że w przyszłości obowiązkowi temu podlegać będzie i by w celu uchylenia się od tego obowiązku zagranicę wyjechał (Orzecz. z 16 III 34 Nr. 1 K. 203/34).

St. Czerwiński.

(Przedruk z Gaz. Adm. Pol. Państw. Nr. 13, z dnia 1. 7. 34 r.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 czerwca 1934 r.
L. D. V. 7376/1/34.

w sprawie wyjaśnienia wątpliwości nasuwających się przy interpretacji rozporządzenia Min. Skarbu z 25/XI. 1933 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

(Ciąg dalszy z nr. 29).

a) obłożne są sekwestrem ruchomości płatnika, którego zaległości podatkowe zostały zabezpieczone hipotecznie i który korzysta z ulg z § 4. W tym przypadku sekwestr należy zdjąć;

b) obłożne są sekwestrem ruchomości, które z upływem czasu tracą na wartości (np. w przedsiębiorstwie towary sezonowe, rzeczy ulegające na skutek długiego leżenia zepsuciu, i t. d.). W tych przypadkach wzamian za zwolnienie z pod sekwestru tych przedmiotów można zająć przedmioty inne, nie ulegające zepsuciu, w razie braku takich przedmiotów, moment ten winien być wzięty pod uwagę, przy załatwianiu podania takiego płatnika o ulgi, jako przemawiający przeciwko udzieleniu ulg;

c) mogą zajść inne przypadki konkretne, które trudno z góry przewidzieć, a w których przy rozstrzyganiu kwestji zdjęcia lub dalszego utrzymania nałożonego sekwestru, należy kierować się ogólną zasadą, aby z jednej strony Skarb Państwa nie został narażony na stratę, z drugiej zaś strony, aby płatnikowi umożliwić faktyczne wykorzystanie ulg, z omawianego rozporządzenia płynących.

12. Jeżeli płatnikom nie posiadającym majątku nieruchomego ogłoszono upadłość, jeżeli płatnicy tacy likwidują swe przedsiębiorstwa, sprzedają je i t. p., wówczas udzielone im ulgi przestają automatycznie obowiązywać i zaległości z okresu z przed 1 października 1931 r. należy narówni z zaległościami późniejszemi likwidacji lub sprzedaży przedsiębiorstwa.

Jeżeli natomiast przeciwko przedsiębiorstwu toczy się postępowanie egzekucyjne, wdrożone przez prywatnych wierzycieli, wówczas do postępowania tego należy się przyłączyć w tych tylko przypadkach, gdyby miało ono doprowadzić do likwidacji przedsiębiorstwa, lub też mogło spowodować przez zbyt wielkie uszczuplenie majątku przedsiębiorstwa, nieściągalność w przyszłości zaległości podatkowych.

13. Przy udzielaniu ulg z § 7 i 8 należy każdą sprawę traktować indywidualnie i ulgi udzielać w takim rozmiarze, by płatnik obok uiszczania bieżących należności mógł bez zachwiania swej egzystencji gospodarczej płacić odpowiednie raty na pokrycie zaległości objętych omawianem rozporządzeniem.

14. Skrypty dłużne Skarbu Państwa, obligacje 3 proc. i 5 proc. państwowej renty ziemskiej tudzież złote 4½ proc. listy zastawne Państwowego Banku Rolnego Serji I należy przyjmować na spłaty ratalne uskuteczniane w myśl omawianego rozporządzenia, zgodnie z obowiązującemi w tej mierze przepisami szczególnemi tudzież zgodnie z wyjaśnieniami zawartemi w okólniku z dnia 28. VII. 1933 r. L. D. III 11148/6/33. Przypomina się, że:

a) o ile chodzi o spłatę obligacjami 5 proc. państwowej renty ziemskiej obowiązuje rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15-go grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 1 poz. 7) oraz art. 4 pkt.

4 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265);

b) o ile chodzi o spłatę obligacjami 3 proc. państwowej renty ziemskiej obowiązuje art. 36 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej w brzmieniu art. 1 pkt. 6) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265);

c) o ile chodzi o spłatę złotemi 4 1/2 proc. listami zastawnemi Państwowego Banku Rolnego obowiązuje rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 198).

Płatnicy, którzy zaległości, objęte omawianem rozporządzeniem o ulgach, spłacać będą złotemi 4 1/2 proc. listami zastawnemi Państwowego Banku Rolnego na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz 198) oraz skryptami dłużnemi Skarbu Państwa i obligacjami 5 proc. państwowej renty ziemskiej na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 1, poz. 7) tracą w całości lub częściowo prawo do ulgowych odsetek, wynikające z rozporządzenia o ulgach i mogą korzystać tylko z takich ulgowych odsetek i w takim zakresie, jakie wynikają ze wspomnianych wyżej rozporządzeń Ministra Skarbu.

W szczególności:

d) płatnicy, którzy zaległości swe spłacają złotemi 4 1/2 proc. listami zastawnemi Państwowego Banku Rolnego, mogą korzystać, o ile chodzi o wysokość, tylko z odsetek określonych w § 3 ustęp 1 rozporządzenia (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 198). O ile chodzi o czas, od którego odsetki te liczyć należy, to w zakresie podatków: gruntowego, dochodowego, majątkowego oraz spadkowego przysługuje tym płatnikom wynikające z omawianego rozporządzenia o ulgach prawo do umorzenia wszelkich kar za zwłokę i odsetek za odroczenie od dnia powstania zaległości do dnia 30 września 1933 r. ponieważ do wniosku takiego uprawnia analogiczna interpretacja § 3 ustęp 2) rozporządzenia (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 24, poz. 198) wysnuta ze ścisłego związku, jaki z jednej strony zachodzi między tym przepisem a rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 marca 1932 r. (o ulgach w spłacie zaległości podatkowych rolników (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 319), z drugiej zaś strony między tem ostatniem rozporządzeniem a omawianem rozporządzeniem o ulgach.

Natomiast w zakresie podatku przemysłowego, wynikające z omawianego rozporządzenia o ulgach prawo do umorzenia kar za zwłokę i odsetek za odroczenie od dnia powstania zaległości do dnia 30 września 1933 r. płatnikom spłacającym te zaległości złotemi 4 1/2 proc. listami zastawnemi Państwowego Banku Rolnego nie przysługuje, ponieważ postanowienia § 3 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 198) do zaległości w podatku przemysłowym nie odnoszą się:

a) Płatnicy, którzy zaległości swe spłacają skryptami dłużnemi Skarbu Państwa oraz obligacjami 5 proc. państwowej renty ziemskiej na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 1, poz. 7), tracą wszelkie prawa w zakresie ulg w karach za zwłokę i w odsetkach, wynikające z postanowień omawianego rozporządzenia o ulgach i mogą korzystać tylko z takich odsetek (obniżone kary za zwłokę), jakie przewiduje § 10 wspomnianego rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1932 r. Wynika to ze słownej interpretacji zdania pierwszego tego paragrafu, tudzież z jego struktury, o ile chodzi o nawiązanie do kwestji ulg w karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 319). Paragraf ten bowiem, powołując tylko § 3 ustęp 1 lit. a) oraz ustęp 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 marca 1932 r. i pomijając przepis zawarty pod lit. b) § 3 ustęp 1, wyraźnie przez to stanowi, że płatnicy spłacający zaległości podatkowe skryptami i obligacjami 5 proc. renty ziemskiej tracą prawo do umorzenia kar za zwłokę i odsetek za odroczenie od dnia powstania zaległości do dnia wpłaty. Ponieważ zaś, jak to już wyżej zaznaczono, pomiędzy rozporządzeniem z dnia 15 marca 1932 r. a omawianem rozporządzeniem o ulgach zachodzi ścisły związek, przeto przyjąć się musi, że postanowienia § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1932 r. wywierają w swym zakresie analogiczny wpływ i na postanowienia omawianego rozporządzenia o ulgach.

f) Płatnicy, którzy zaległości swe spłacają obligacjami 3 proc. i 5 proc. państwowej renty ziemskiej na podstawie art. 1 pkt. 6 oraz art. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 265), zatrzymują w zakresie ulg, w karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie tak co do wysokości jak i co do umorzenia za okres od dnia ich powstania do dnia 30 września 1933 r. wszelkie prawa, wynikające z omawianego rozporządzenia o ulgach, przepisy bowiem cytowanej wyżej ustawy nie zawierają w tym zakresie żadnych szczególnych postanowień.

15) Zaległości z tytułu podatków, obciążających wolne zawody, zajęcia przemysłowe i kapitały, nie korzystają z ulg objętych omawianem rozporządzeniem. Wchodzą tu w grę jedynie podatki: przemysłowy, dochodowy i majątkowy, przyczem:

a) podatek przemysłowy wchodzi w grę tylko przy wolnych zawodach i zajęciach przemysłowych i z ulg wyłączony jest zawsze w całości;

b) podatek dochodowy wchodzi w grę przy wolnych zawodach, zajęciach przemysłowych i kapitałach i z ulg wyłączony będzie tylko wówczas o ile wymienione zawody, zajęcia i kapitały stanowią jedyne źródło dochodu płatnika. O ileby zaś płatnik ten posiadał jeszcze inne źródła dochodu, wówczas w grę wchodzić będzie tylko ta część podatku dochodowego, która przypada na dochód uzyskany z wolnego zawodu, zajęcia przemysłowego i kapitałów; (Ciąg dalszy nastąpi)

Wydział Powiatowy
Katowice
L. T. IX 1/42

Szosa powiatowa Kochłowice—Hajduki-Wielkie zostanie otwartą dla ruchu kołowego z dniem 29. lipca br.

Katowice, dnia 24. lipca 1934 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 23108